

SLUIPMOORD OP DE SPELLING AAN DE LEZER

“Het verdient opmerking, dat er in België, waer nogtans het Nederduitsch verre is van algemeen te zyn, in die korten tyd vele duizende exemplaren verkocht zyn van een boek, dat bestemd is om de regelen dier tael [...] te verspreiden. Ik ben voor dat gunstig onthael mynen opregten dank schuldig...”

Die opgetogen commentaar schreef de Brusselse taalkundige J. Pieterz in 1849 in de inleiding bij de elfde druk van zijn tien jaar eerder uitgegeven *Eerste Beginnselen der Nederduitsche Spraekkunst*.¹ Spraakkunst en spelling vormden toen een feitelijk geheel.

Op dezelfde manier zullen de uitgevers en auteurs van de nieuwe “dikke Van Dale” en van het nieuwe “Groene Boekje” zich vandaag in de handen wrijven. Want het werd alweer een leuke verkoop: bijna tweehonderd euro verplichte investering door tienduizenden instellingen en individuele personen die niet voor aap willen staan als de officiële spelling van het Nederlands op 1 augustus 2006 alweer haar verkeersregels wijzigt. Voeg daar nog de kosten voor de *updating* van onze computers bij en onze rekening is volledig. Maar niemand mort, want alles went.

Ik ben negenhonderd jaar jonger dan Methusalem, maar ik loop mij inmiddels toch alweer warm in de vierde officiële verbouwing van mijn schrijfkabinet. Maar goed, officieel is tenminste officieel. Dus met gezag omkleed.

In het enigszins nabije verleden ging het er echter vaak op gelijken dat er in Nederland en Vlaanderen evenveel spellingen functioneerden als er opvattingen en kerkgemeenschappen bestonden. De progressieve spelling duelleerde met de voorkeurspelling, de sympathieke P.C. Paardekooper en de ijverige pater Verschuieren schaatsten soms een zijweg in, de excentrieke Herman J. Claeys probeerde met zijn “Revo-spelling” en sommige Groot-Nederlanders in Vlaanderen konden niet leven met een schrijfbeeld dat door de Belgisch-Vlaamse overheid was afgekondigd.

Soms deed men niet alleen de taal maar ook elkaar zodanig geweld aan dat de zachtmoedig declamerende doctor Marc Galle, alvorens hij politicus werd, door de toenmalige BRT werd ingehuurd om tweemaal per dag de

gemoederen te bedaren en zijn taalwenken te debiteren.² En tenslotte verscheen ook de Antwerpse burgemeester en politieke icoon Lode Craeybeckx op het taaltoneel door zijn oproep om een einde te maken aan de *sluipmoord op de spelling*.³

Toegegeven, het waren soms dwaze maar tegelijk opwindende scènes. Maar als zij nog terugkeren, dan bevestig ik aan de deurknop van mijn schrijfkabinet een van die knalrode pancartes die gebruikelijk zijn in de betere hotels: *do not disturb*, niet storen a.u.b.

■ FRANS-JOS VERDOORT, VOORZITTER VAN HET ADVN

¹ J. Pieterz, *Eerste beginselen der Nederduitsche Spraekkunst*, 11de druk, Brussel, 1849.

² Cf. de radiorubriek *Voor wie haar soms geweld aandoet. Taalwenken door Dr. Marc Galle*.

³ Lode Craeybeckx, *Sluipmoord op de spelling*, Amsterdam-Brussel, 1972.

EEN OMWEG VIA DE KAAP ZUID-AFRIKA IN HET ADVN

In de *Nieuwe Encyclopedie van de Vlaamse Beweging* werd slechts aan vijf landen een overzichtsartikel gewijd omdat ze van bijzondere betekenis werden geacht voor de geschiedenis van de Vlaamse beweging: Duitsland, Frankrijk, Kongo, Nederland én Zuid-Afrika. Dat ook Zuid-Afrika tot dit selecte clubje toegelaten werd, heeft te maken met de idee van 'stamverwantschap' tussen Vlamingen en Afrikaners die sinds het einde van de negentiende eeuw bij talrijke flaminganten stevig wortel had geschoten.

De heroïek van de ongelijke strijd tussen de kleine Boerenrepublieken en het Britse imperium sprak als geen ander buitenlands conflict tot de verbeelding van de Vlaamsgezinde publieke opinie. Na afloop van de Boerenoorlog nam de intensiteit van de belangstelling voor Zuid-Afrika in deze kringen weliswaar sterk af, maar verdwijnen zou ze nooit helemaal. Tot op vandaag kan Zuid-Afrika op de bijzondere interesse van een aantal flaminganten rekenen. Deze belangstelling voor Zuid-Afrika, de Afrikaners en het Afrikaans wordt dan ook weerspiegeld in de collectie van het ADVN. De persoonlijke papieren en bibliotheken van tal van Vlaamsgezinden geven immers blijk van die interesse. Door een aantal recente aanwinsten werd de Zuid-Afrikacollectie van het ADVN nog sterk uitgebreid.

ARCHIEF

In de archiefcollectie van het ADVN rusten thans vier belangrijke archieven die vanuit het perspectief van de relatie Vlaanderen-Zuid-Afrika van bijzondere betekenis zijn. Vooreerst is er het *archief Robrecht De Smet*. Geïnspireerd door het klimaat van Boerensympathie dat naar aanleiding van de Boerenoorlog in Vlaanderen heerste, smeedde de West-Vlaamse priester De Smet samen met Cyriel Verschaeve plannen om een congregatie voor de evangelisatie van de Afrikaners op te richten. Het nooit gerealiseerde plan steunde op een verstrengeling van militant-katholieke en Groot-Nederlandse motieven. Het persoonsarchief van De Smet laat toe de geschiedenis ervan te reconstrueren.

De *benedictijnen van de Sint-Pietersabdij te Steenbrugge* gingen vanaf 1906 (samen met de abdijen van Dendermonde en Affligem) daadwerkelijk tot missionering in Zuid-Afrika over (Pietersburg, Noord-Transvaal). Een verre en indirecte uitloper van die activiteit was de oprichting in 1937 in de abdij van het secretariaat *Dietsland-Zuid-Afrika*, waarvan het archief onlangs door het ADVN verworven werd. Het doel was alle initiatieven te bundelen die de (intellectuele) contacten tussen Vlamingen en Afrikaners bevorderden. Ver droeg het initiatief niet, met uitzondering van de uitgave van een tijdschrift onder impuls van dom Modest Van Assche, waarvan het eerste nummer in mei 1937 onder de titel *Dietsland-Suid-Afrika* verscheen. Het

Brief van P.J. Meyer, algemeen secretaris van de Federasie van Afrikaanse Kultuurvereniginge, aan dom Modest Van Assche, waarin hij zijn medewerking toezegt voor diens initiatief *Dietsland-Suid-Afrika*, 23 juni 1937. [ADVN AC687, ARCHIEF DIETSLAND ZUID-AFRIKA, D11937(1/7)]

Uitnodiging van de Mechelse studentenkring voor een feest ter ere van de Afrikaners, 6 februari 1900. [ADVN AC687, ARCHIEF DIETSLAND ZUID-AFRIKA, D11942(3/1)]

blad dat aanvankelijk als missietijdschrift bedoeld werd, ontpopte zich al snel tot een cultureel tijdschrift dat ernaar streefde de Vlaams-Nederlands-Afrikaanse banden te versterken. In dezelfde optiek werd in 1939 door Van Assche het *Dietsland Suid-Afrika Documentatiecentrum* (DISAD) opgericht dat boeken en documentatie over Zuid-Afrika ter beschikking zou stellen van geïnteresseerden. Het verworven archief werd gevormd door dom Arnoldus Smits, redactiesecretaris van *Dietsland-Suid-Afrika* en beheerder van het DISAD.

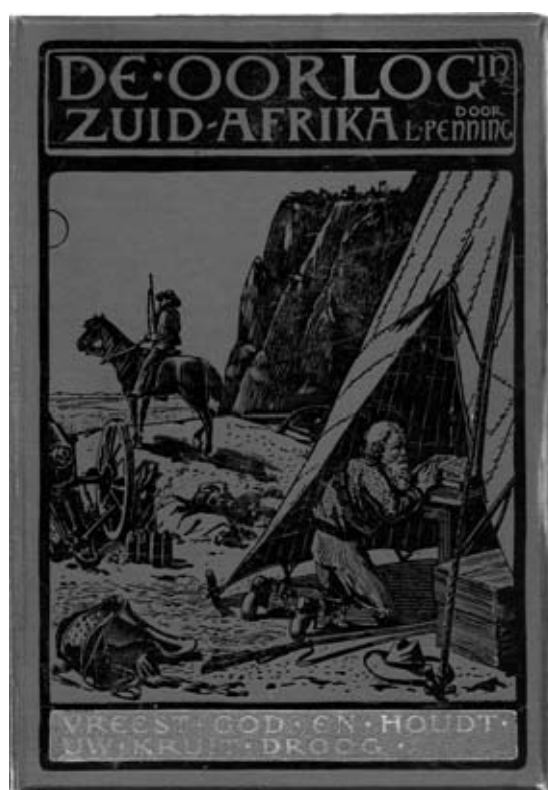
Toen in de nasleep van dekolonisatiegolf de apartheidspolitiek in Zuid-Afrika onder steeds scherpere internationale druk kwam te staan, voelde een aantal flaminganten zich geroepen de verdediging van Zuid-Afrika op zich te nemen en de symbolische banden tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika te (her)bevestigen. Een vereniging als de *Vrienden van Zuid-Afrika–Vlaams-Afrikaanse Vereniging*, in 1967 ontstaan uit de afgescheiden Gentse kern van *Algemeen Nederlands Suid-Afrikaans Verbond*, legde zich op die dubbele taak toe. Het verenigingsarchief dat voornamelijk de periode 1980-2000 behelst, werd door het ADVN verworven.

Bij andere flaminganten leidde de apartheidspolitiek dan weer tot een kritische heroverweging van de positie ten aanzien van Zuid-Afrika. De bekendste onder hen was misschien wel publicist *Steven Debroey* die in omvangrijke en ruim verspreide boekdelen op zoek ging naar de wortels van de apartheid. Debroeys persoonsarchief, met inbegrip van documentatie en notities over Zuid-Afrika en de apartheid, berust in het ADVN.

BIBLIOTHEEK EN PERIODIEKEN

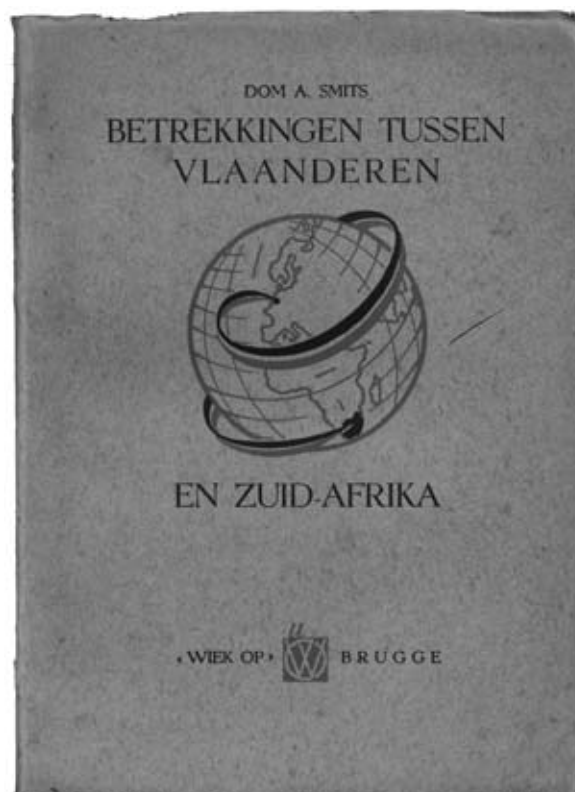
De bibliotheek van het ADVN is evenzeer een belangrijke bron voor wie op zoek is naar informatie over Zuid-Afrika in het algemeen en de Vlaams-Zuid-Afrikaanse relaties in het bijzonder. Ze omvat thans een 1700-tal boeken en brochures. Het gaat om publicaties die tussen 1890 en nu werden uitgegeven, waarbij meer dan een derde van voor 1945 dateert.

De belangrijkste overdragers van boeken over Zuid-Afrika zijn de Sint-Pietersabdij van Steenbrugge (DISAD), de Vrienden van Zuid-Afrika, het Jozef Lootensfonds, journalist Paul Janssen, publicist Steven Debroey en Volksunievoorzitter Frans Van der Elst. De diversiteit van de belangstellingssfeer van de overdragers heeft als gelukkig gevolg dat heel uiteenlopende boeken en brochures in verband met Zuid-Afrika in het ADVN ingekeken kunnen worden. Zo zijn er tal van studies beschikbaar over historische, sociaaleconomische, politieke, culturele en linguïstische aspecten van de Zuid-Afrikaanse samenleving. Heikele thema's die destijds ook in Vlaanderen veel stof deden opwaaien zoals de Boerenoorlog en de apartheidspolitiek, zijn prominent vertegenwoordigd. Het betreft zowel werken die in Zuid-Afrika als daarbuiten werden uitgegeven. Daarnaast omvat de collectie vele publicaties waarin expliciet ingegaan wordt op de 'bijzondere relatie' tussen Zuid-Afrika enerzijds en Nederland en/of Vlaanderen

Voorplat van Louwrens Penninc, *De oorlog in Zuid-Afrika. De Strijd tusschen Engeland en de verbonden Boeren-Republieken Transvaal en Oranje-Vrijstaat in zijn verloop geschetst*, Rotterdam, D.A. Daamen, deel 3, [1903] [ADVN, VB10246.3]

Voorplat van dom Arnoldus Smits' boek *Betrekkingen tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika*, Brugge, Wiek Op, 1943 (*Suid-Afrika reeks*, nr. 3). [ADVN, VB372]

anderzijds. Ten slotte omvat de bibliotheek een aanzienlijke verzameling Afrikaanse literaire werken (romans en poëzie).

Ook de collectie periodieken in verband met Zuid-Afrika werd verrijkt met talrijke nieuwe aanwinsten. Thans omvat ze een 200-tal tijdschriften uit en/of over Zuid-Afrika, vanaf het einde van de negentiende eeuw tot vandaag. Het betreft zeer uiteenlopende publicaties gaande van tijdschriften van Nederlandse of Vlaamse sympathisanten met de zaak van de Afrikaners (bv. *De Gentse Protenzer*. *Maandelijks informatieblad van de Protea-studentenvereniging Gent*) over populaire Afrikaanse weekbladen (bv. *Huisgenoot*) tot Zuid-Afrikaanse regeringspublicaties (bv. *Bantu*).

ONDERZOEK

De huidige collectie van het ADVN over Zuid-Afrika kan de aanzet vormen tot een hernieuwde reflectie over de flamingantische belangstelling voor de Afrikaners en het Afrikaans. De feitelijke geschiedenis is al goed gedocumenteerd, maar een grondige, analytische benadering ontbreekt nog. De Nederlandse studie van De Graaff kan interessante perspectieven openen met betrekking tot het flamingantisme, en meer in het bijzonder het Vlaams-nationalisme.¹ Onderzoek naar het vertoog over 'verwantschap' biedt immers toegang tot de criteria die flaminganten bepalend achtten voor de groepsidentiteit. Het zegt met andere woorden veel over de manier waarop zij de grens tussen groepsleden en buitenstaanders afbakenen, de grondslag van iedere vorm van sociale identificatie. Wat was het gewicht van respectievelijk de raciale (stam, ras, bloed) en de culturele argumenten (taal, geschiedenis, levensbeschouwing) in het discours over de 'verwantschap' tussen Vlamingen en Boeren? Werd het in imperiale, Groot-Nederlandse termen gesteld of net niet? Gezien de heterogeniteit van de Vlaamse beweging, is het weinig waarschijnlijk dat er eenstemmigheid over het bestaan en de lading van de 'verwantschap' bestond. Zodra Zuid-Afrika wegens de apartheid in België politieke relevantie kreeg, zou dit inderdaad blijken. De omweg via de Kaap is dan ook in eerste plaats interessant voor de variabele zelfdefiniëring van de flaminganten zelf. De flamingantische belangstelling voor Zuid-Afrika mag dan wel zelden het niveau van het zuivere vertoog overstegen hebben, ze is daarom niet minder relevant.

■ [AVR, SVT & TC]

¹ B. de Graaff, *De mythe van de stamverwantschap: Nederland en de Afrikaners 1902-1930*, Amsterdam, 1993.

Themanummer van Zuid-Afrika nù, Maandblad van de Nederlands-Zuid-Afrikaanse werkgemeenschap, jg. 11, nr. 10, november 1974. [ADVN, VY159]

De proapartheidspublicatie Bantu, Orgaan van de Zuid-Afrikaanse regering, jg. 17, nr. 11, november 1970. [ADVN, VY781]

WIJ, ONTWIKKELDE VLAMINGEN VAN DE VOORLINIE...

Op 8 en 9 juni jl. vond in het Paleis der Academiën in Brussel het Interuniversitair Colloquium over *Natie en Democratie. 1890-1921* plaats. Naast academici uit diverse Vlaamse en Franstalige universiteiten, behoorde het ADVN tot het organiserende contactforum.

Volgende thema's werden behandeld:

- politieke bewegingen, partijen en verkiezingen
- politieke instellingen, monarchie en leger
- economische kringen, kolonialisme, migraties, tentoonstellingen, vrije tijd
- vrouw en samenleving
- culturele identiteiten
- onderwijs, wetenschappen, kunsten en pers
- natie en democratie in de buurlanden

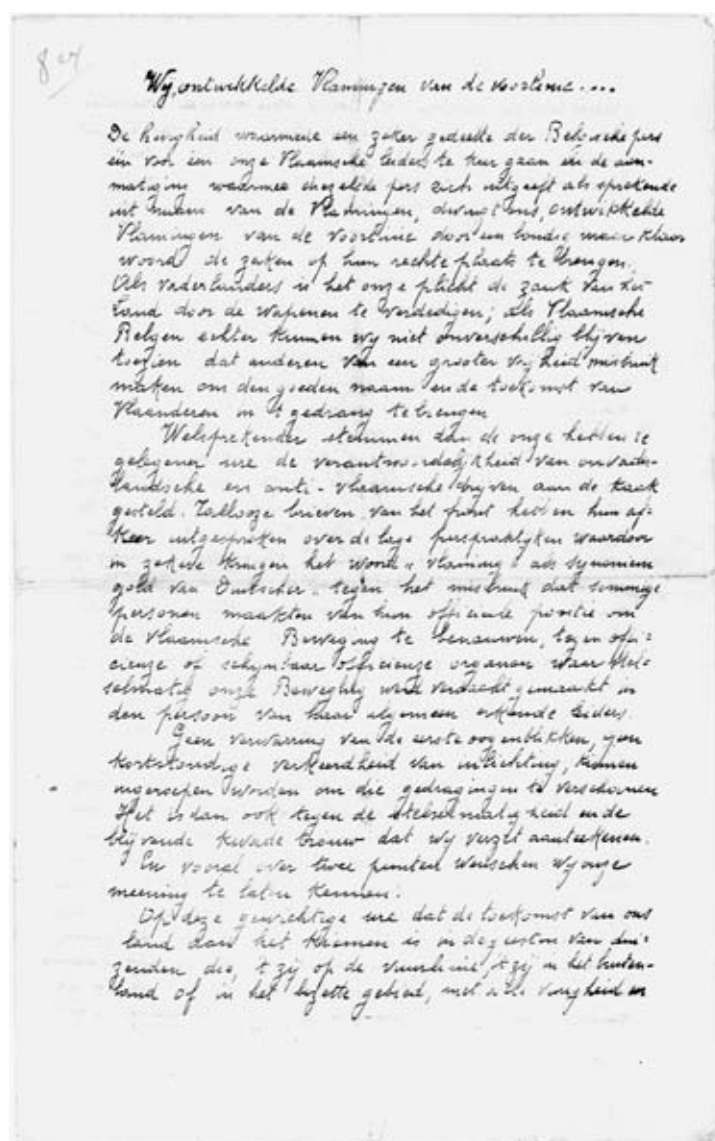
In het luik "culturele identiteiten" verzorgde Frans-Jos Verdoodt een lezing over de Frontbeweging. Hij ontwikkelde daarin de grondstelling dat de Frontbeweging de uiting was van een Vlaamse culturele identiteit die geprengd werd tussen een tweevoudig dilemma: enerzijds de reële Belgische natie tegenover de ideële Vlaamse natie en anderzijds de plicht van het soldatenoffer tegenover het recht op een politieke droom. Na de oorlog zou binnen het Vlaams-nationalisme een permanente politieke koppeling ontstaan tussen het gebrachte oorlogsoffer en het recht op een Vlaamse staatkundige soevereiniteit.

De titel van het referaat *Wij, ontwikkelde Vlamingen van de voorlinie...* steunt op een document uit de ruime collecties die zich in het ADVN bevinden met betrekking tot de Frontbeweging en het leven aan het IJzerfront tijdens de Eerste Wereldoorlog. ■ [FJV]

BELGICAM ESSE DELENDAM EDITORIAAL BIJ WETENSCHAPPELIJKE TIJDDINGEN, JG. LXV, 2006, NR. 3

Ceterum censeo Carthaginem esse delendam: voorts ben ik van mening dat Carthago moet vernietigd worden.

Weinig citaten kleven zo stevig aan ons humaniorageheugen dan die woorden van Marcus Porcius Cato (239-149 v.Chr.). De ambitieuze redenaar en politicus – drie begrippen die vaak een triptiek vormen – placht er zijn talrijke redevoeringen in de Romeinse senaat mee af te sluiten. Althans zo wordt vermoed. Maar de twijfel over de echtheid van die woorden kan de status van het statement niet meer tenietdoen. Het overleeft even moeiteloos als de tempels van Paestum.

[ADVN AC102, ARCHIEF BEDEVAART NAAR DE GRAVEN VAN DE IJZER, 128(2/1)]

In Jozef Van den Broeck, *flamingant en informant* (1870-1938) beschrijven Yves Geenen en Antoon Vrints hoe de Antwerpse advocaat en activist Jozef Van den Broeck Cato's geveugelde woorden ooit parafraseerde tot een *Belgicam esse delendam*. Die parafrase was een belijdenis waarmee hij bijna geheel zijn flamingantische engagement samenvatte en vooral motiveerde.

Als uitgesproken taalmilitant ontwikkelde Van den Broeck zijn flamingantische parcours vanuit de radicale maar democratische sfeer van de Nederduitse Bond. Na de passage in de strijd voor de vernederlandsing van de universiteit van Gent, evolueerde Van den Broeck naar een onvoorwaardelijke activistische collaboratie. Hij werd secretaris van de Raad van Vlaanderen en onderhield de contacten met de bezetter. Zijn kennis van het activistische milieu en zijn ervaring als professionele go-between tussen de activistische belangengroepen en de overheid zouden de rode draad blijven vormen in zijn latere bezigheden.

Spotprent van Jozef Van den Broeck als lid van de Raad van Vlaanderen.
[ADV, VPA468/3]

Ook toen hij als ter dood veroordeelde activist genoot van een politiek asiel in Nederland.

De Nederlandse overheid wilde begrijpelijkerwijze voldoende dossierkennis bezitten omtrent de personen aan wie zij om politieke redenen bescherming bood. Rekening houdend met zijn kennis van het terrein en zijn ervaring als tussenpersoon en bemiddelaar, kon Van den Broeck op dat vlak opportune diensten verlenen. Die opportuniteit was overigens ook in de tegengestelde richting werkzaam: de Vlaamse geëxileerden konden via hem hun betrekkingen met de Nederlandse overheid regelen.

Velen onder die vrijwillig geëxileerden waren er op termijn overigens beter af dan Van den Broeck zelf, die vrij moeizaam een materiële bestaanszekerheid kon opbouwen in zijn nieuwe vaderland.

Enkele vooraanstaande activisten verbleven na de Eerste Wereldoorlog niet in het buitenland en wachtten hun waarschijnlijke veroordeling af in een Belgische gevangenis. Onder hen is August Borms (1878-1946) de meest bekende.

In tegenstelling tot zijn lotgenoten, zou Borms een langdurig verblijf in de gevangenis verkiezen boven de

genademaatregelen die hem de vrijheid konden schenken. Die keuze liet hem toe het archetype te worden van de martelaar in dienst van de Vlaamse wederopstanding. Een wederopstanding na de verwezenlijking van het *Belgicam esse delendam*.

Borms' keuze leidde natuurlijk tot verstreckende materiële gevolgen voor zijn gezin, dat het blijkbaar op zich al niet breed had. Daarenboven diende de veroordeelde – dus zijn familie – de aanzienlijke gerechtskosten te betalen. Om die noden te lenigen, ontstonden solidariteitsacties en -fondsen, collectes en steunlijsten. In 1927 werd ten slotte het Bormsfonds opgericht, dat meer slagkracht en continuïteit wilde bezorgen aan de verspreide initiatieven tot materiële ondersteuning van Borms en zijn gezin. Daartoe hoorde ook de terbeschikkingstelling van een woning.

Zoals Hans Vandenhouten beschrijft in zijn *Het Bormsfonds (1927-1990)*, werd de werking van het steunfonds voortgezet na de terechtstelling van Borms in 1946. Ook na de dood van de weduwe van Borms bleef de vereniging actief: zij richtte haar activiteiten voortaan geheel op de steunverlening aan diverse Vlaamse organisaties en

Affiche Bormsfonds, Merksem, s.d.
[ADV, VAFA413]

De “Vlaamsche Boekery” in het Kamp van Alten Grabow, s.d. Rechts op de foto Aloïs Valgaeren.
[ADV, VAFA413]

personen. Die doelstelling was overigens van meet af aan opgenomen in de statuten van de vereniging.

Om bij de verkoop van het huis van Borms te verhinderen dat potentiële kopers werden afgeschrikt, wijzigde de organisatie in 1986 haar naam in Vl.E.K., de afkorting van het vooroorlogse Vlaamsche Eere Komiteit. Op het einde van 1989 werd het Vl.E.K. ontbonden: de financiële kwadratuur van het Bormsverhaal was gesloten.

Wie activisme zegt, denkt meteen ook aan *Flamenpolitik*, de tegemoetkomende houding van de Duitse bezetter tegenover de Nederlandssprekenden in België, met het doel die bevolkingsgroep te helpen om los te komen uit het Belgische staatsverband en nauwer aan te sluiten bij het Duitse Rijk.

Tot die *Flamenpolitik* hoorde ook het bevorderen van een activistische werking onder de Vlaamsgezinden in bepaalde Duitse krijgsgevangenkampen. Het kamp van Göttingen staat model voor die politiek en wordt er daarenboven spontaan mee vereenzelvigd. Maar Göttingen stond niet alleen: ook Soltau en Alten-Grabow kenden het verschijnsel, al waren de Belgisch-patriottische tegenkrachten er vitaler dan in Göttingen (waar de Duitsers de potentiële Vlaamse activisten zoveel mogelijk probeerden te concentreren).

In zijn *De oprichtingsakte van de Vlaamse Wacht in het kamp van Alten-Grabow* beschrijft Luc Vandeweyer hoe de soldaat Aloïs Valgaeren (1881-1942), een bekende van August Borms, in Alten-Grabow terechtkomt en er zijn Vlaamsgezindheid laat gedijen. In 1915 is hij er mede-oprichter, bestuurslid en bezieler van de Vlaamse Wacht, een vereniging die functioneert als een spil voor Vlaamse actie en culturele en politieke bewustmaking. De vorming van een ‘boekery’ en de uitwisseling van flamingantische periodieken met het Vlaamse thuisland vervulden daarbij een voorname rol.

Na een tussenstap in Göttingen, keerde Valgaeren in juli 1918 terug naar Vlaanderen. Daar nam hij via zijn oude bekende August Borms een functie op in het activisme. Hij betaalde daar na de oorlog de rekening voor: een (relatief korte) gevangenschap en een hoge geldboete. Na zijn vrijlating kende hij een eerder armlastig bestaan. Via het vnv kwam hij nog in de collaboratie van de Tweede Wereldoorlog terecht. Hij overleed tijdens de oorlog.

Voor het *Belgicam esse delendam* werd een prijs betaald.

■ [FJV]

ABONNEREN OP WT

U kunt zich abonneren op *Wt* door overschrijving van het abonnementsgeld op rekeningnummer KBC 733-0215290-77.

ABONNEMENTSGELD:

- binnenland: 20 euro | steunabonnement: 22 euro
- buitenland: 25 euro

AANWINSTENLIJST JUNI - AUGUSTUS 2006

AR Archief
AV Audiovisueel archief
BO Bibliotheekwerken
DA Documentatie
[deze aanduidingen zijn indicatief; zij kunnen worden aangepast naargelang van de verwerking van de overdracht]

PE Periodieken
NE Necrologia
AP Ambtelijke publicaties

2006/147	Jeanne Roch-Melaerts, Koningshooikt	NE
2006/148	Familie Bert Hendryckx, Destelbergen	NE
2006/149	Bernard Daelemans, Brussel	AR / AV / BO / DA / PE
2006/150	Dirk De Mulder, Deinze	AV / BO / DA / PE
2006/151	Camiel Morthier, Drogen	BO / PE
2006/152	Je Wagemans-Nueten, Antwerpen	NE
2006/153	Familie Gerard Slaets, Nieuwerkerken	NE
2006/154	John Lambert, Brussel	DA
2006/155	Amsab-ISG, Gent	BO
2006/156	Familie Vangramberen-Schiltz, Rumst	AR / AV
2006/157	Luc Pauwels, Zoersel	AR / AV
2006/158	Familie Lucia Van Egdom, Antwerpen	NE
2006/159	Familie Marcel Schouwenaars, Edegem	NE
2006/160	Uitgeverij Lannoo, Tielt	BO
2006/161	Randkrant, Overijse	PE
2006/162	Walter Van Uytfangh, Antwerpen	DA
2006/163	Denise Bracke, Sint-Denijs-Westrem	BO
2006/164	Familie Marie Lievens, Herentals	NE
2006/165	Uitgeverij Egmont, Brussel	BO
2006/166	Willem Nollet, Hove	AR / AV / BO / DA / PE
2006/167	Lode Huysmans, Bonheiden	PE
2006/168	Begga Andries, Berchem	AV / DA
2006/169	Pieter van Hees, Utrecht (NL)	AR / BO / DA
2006/170	Walter Deconinck, Kortrijk	AR / AV / BO / DA / PE / NE
2006/171	Snuffelhoek (De), Zonnebeke	BO / PE
2006/172	Paul Thiers, Kortrijk	AR / AV / BO / PE
2006/173	Pieter Jan Verstraete, Kortrijk	AR / AV / BO / DA / PE
2006/174	Marc Journée, Liedekerke	BO
2006/175	Jaak Van de Vijver, Hove	BO
2006/176	Jan Vandewalle, Mortsel	BO

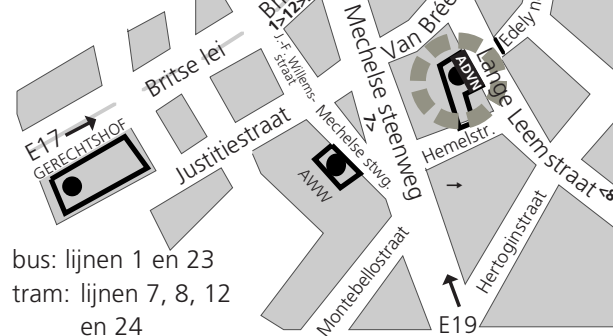
2006/177	Koen Rumes, Sint-Niklaas	AV
2006/178	Familie Rosa Meersseman, Hulste	NE
2006/179	Bruno De Wever, Deurne	BO
2006/180	Stedelijke Musea Ieper, Ieper	BO
2006/181	Erik Peeters, Berchem	DA / PE
2006/182	Belgisch Tijdschrift voor Nieuwste Geschiedenis (BTNG), Gent	BO
2006/183	Walter Van Uytfangh, Antwerpen	BO / DA
2006/184	Geert Puype, Menen	DA / PE
2006/185	Algemeen Rijksarchief, Brussel	BO
2006/186	Universiteit Gent, Vakgroep Nieuwste Geschiedenis, Gent	BO
2006/187	Joseph van Stappen, Hove	DA
2006/188	Teis Derweduwen, Aalter	PE
2006/189	Mia Bogaert, Gent	BO
2006/190	Felix A. Comer, Ingelmunster	AR
2006/191	Editions Racine, Brussel	BO
2006/192	Jan Hol, Canterbury (Kent) (GB)	AV / BO / DA / PE
2006/193	Familie Florent Desoppere, Torhout	NE
2006/194	Familie Frans Boeken, Edegem	NE
2006/195	Emiel Wagemans, Niel	AR / AV / BO / DA / PE / NE
2006/196	Camiel Morthier, Drogen	PE
2006/197	Maurits Cailliau, Ieper	AR / PE
2006/198	Marc Vincké, Kontich	AR / AV / BO / PE
2006/199	Jan Van Ormelingen, Kessel-Lo	DA / PE
2006/200	Herman Pas, Antwerpen	AR / BO / PE
2006/201	Karel Leemans, Deurne	AV
2006/202	Gevangenis­museum, Merksplas	AV
2006/203	Stadsarchief Brugge, Brugge	AV
2006/204	Familie Luc Van Coillie, Dilbeek	NE
2006/205	Léon Huys, Tielt	AR / NE
2006/206	Vlaamse Toeristenbond (VTB-Cultuur), Antwerpen	AV
2006/207	Familie Clara Sabbe, De Panne	NE
2006/208	Marcel Fyens, Antwerpen	AR / AV / BO / DA / PE
2006/209	Delta-Stichting vzw, Wijnegem	PE
2006/210	Jan Creve, Kieldrecht (Beveren-Waas)	AR
2006/211	Jan Creve, Kieldrecht (Beveren-Waas)	AR / AV / DA / PE
2006/212	Komitee voor Nederlands Onderwijs & Cultuur in het Komense (KNOKK), Gent	AR / BO / PE
2006/213	Familie Jozef Coene, Brecht	AR / AV / BO / DA / PE / NE
2006/214	Hugo en Greta Van der Hallen- Van Roosbroeck, Berchem	AR / AV / BO / PE
2006/215	Werner Vandenberghe, Kortrijk	AR / AV / BO / DA / PE
2006/216	Gilbert Van Eecke, Ieper	AR / AV / BO / PE
2006/217	Mevr. Devroe-Vercruysse, Kortrijk	AR / AV / NE
2006/218	Albert Brabants, Sint-Gillis- bij-Dendermonde	NE
2006/219	Maria Gillemot, Bonheiden	NE

Dit is het zeventiende nummer van de **ADV­N-Mede­de­lin­gen**. Deze publicatie wil u op de hoogte brengen en houden van de werking van het ADVN in al haar aspecten: het algemeen beheer, de aanwinsten in de collecties, de dienstverlening, de projecten en publicaties, de huisvesting enz. De **ADV­N-Mede­de­lin­gen** zijn gratis en worden u op verzoek toegestuurd.

Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme (ADV­N) vzw

Lange Leemstraat 26 – BE-2018 Antwerpen 1
[T] +32 [0]3-225 18 37 [F] +32 [0]3-226 64 05
[E] info@advn.be [W] www.advn.be
postrekening: 000-1587760-64
bankrekening: 419-8059591-83
bouw- en renovatiefonds: 419-8059599-91

BEREIKBAARHEID
met de wagen:
via E17 of E19
openbaar vervoer
trein:
Berchem Station
+ tram 8

bus: lijnen 1 en 23
tram: lijnen 7, 8, 12
en 24

Het ADVN sluit in 2006 nog op hiernavolgende dagen:
op 1 november en van 25 tot 29 december

OPENINGSUREN LEESZAAL
maandag tot donderdag: van 9u tot 16u
zaterdag: na afspraak is er mogelijkheid tot raadpleging;
in 2006 kan dit nog op: 30 september, 28 oktober,
25 november en 16 december

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER: Tom Cobbaert, Koen
De Scheemaeker, Petra Gunst, Serge Van Tilburg,
Frans-Jos Verdoodt, Rita Verelst, Antoon Vrints
FOTO: (p. 1) Koen Van Keer
COÖRDINATIE: Marleen Abelshausen
ADMINISTRATIE: Marleen Deridder
VORMGEVING: LetterWerk, Antwerpen [T] 03-827 43 50

Giften aan het ADVN worden graag aanvaard op een van de
hiervoor genoemde rekeningnummers.
Voor giften vanaf 30 euro ontvangt u een fiscaal attest.